

Yemek Seçen Üç Kuzucuk

<http://www.birdolapkitap.com/2011/03/24/yemek-secen-uc-kuzucuk/>

YILDIRAY KARAKİYA

Yemek seçmem. Bazı öncelikli tercihlerim olabilir ama sofrada ne varsa, ne pişirebiliyorsam onu yerim. Bazı insanlar yemek seçer. Mesela hiç maydanoz, dereotu yemeyen insanlar bilirim. Taze soğanın yeşili, sakatat, kereviz, pırasa, patlıcan ve kim bilir daha neler bu “yenmeyenler” listesinde yer sahibidir. Neyi yiyip neyi yemeyeceğimize nasıl karar veriyoruz? Yiyeceklerle ilgili bazı kararlarımızı bedenimizin aldığını düşünüyorum. Onu dinlemeyi biliyorsak neye ihtiyacımız olduğunu, hangi besin maddesinden uzak durmamız gerektiğini bize söyler. Örneğin ömrü boyunca ağzına kivi sürmemiş, hatta görünce bile midesi bulan bir kişinin, yanlışlıkla kivi yiyince hastaneye zor yetiştirildiğini biliyorum. Meğer bu kişinin kiviye alerjisi varmış. Kültürümüz de neyi yiyip ne yemeyeceğimizi belirliyor. Eğer yağmur ormanlarında yaşıyor olsaydık, belli bir mevsimde belli bir ağacın tahtasını kemiren o tombul beyaz tırtılları afiyetle lüpletirdik. Düşünmesi bile fena, değil mi? Ailemizin tavrı da etkili olsa gerek. Maydanoz yemeyen bir anneniz, “Yine mi sebze, hanım!” diye sofrada arıza çıkaran bir babanız olursa, maydanoz yememe ve sofrada sebze görünce arıza çıkarma olasılığınız yüksektir. Eh, geriye çocukluktan getirdiğimiz alışkanlıklar kaldı sanırım. Eğer anneniz, “Çocuk oyalansın,” diye önünüze cips koyuyorsa, “Biz çocukken yoktu,” diyerek çikolatayı gofreti dayıyorsa, abur cubur bağımlısı olmanız ve ıspanak gibi parlak ambalajı olmayan “sevimsiz” bir yiyeceği kabullenmeniz kolay olmayacaktır. Bir de yemek seçmenin, lokmayı saatlerce ağızda tutmanın, kusmanın ne etkili bir silah olduğunu keşfetmiş bir çocuksanız, vay ebeveynin haline!

“Üç Kuzucuk”, yemek seçen üç kuzuyu ve annelerinin çözüm arayışını anlatıyor. İlkbaharın o tazecik yeşil otları yerini yaz sıcaklarıyla sararmaya başlamış otlara bırakınca, üç kuzucuk yemeden içmeden kesiliyor. Anneleri kuzucuklarını bir türlü ikna edemiyor, sararmış otların, kırmızı elmaların, sarı armutların da yeşil otlar kadar lezzetli olduğunu anlatamıyor. Kuzucukları yatağa aç karnına gidince, kadıncağız iyice dertleniyor ve bakkal Kuçu Amca'ya dert yanıyor. Kuçu Amca, her mahalle esnafı gibi futboldan belediyeciliğe, felsefeden sağlığa kadar birçok konuda uzman olmalı ki, üç kuzucuğa sarı otları da yedirecek bir formül sunuyor: Yeşil camlı gözlükler. Denize düşen yılanı sarı kırmış; üç kuzucuğun anası da bu gözlükleri alıp yavrularına veriyor. Amanın! Etrafı yeşil görmeye başlayan kuzucuklar çim biçme makinesi gibi öğütmeye başlıyor sararmış otları. Kadıncağızın sevinci çocukları eve dönene kadar sürüyor. Yeşil gözlüklü kuzucukların midesi bulanıyor, karnı ağrıyor. Hemen Doktor Mö aranıyor. Yola çıkan Doktor Mö, kuzucukların evine varana kadar Mırnık Hanım'ın çanta kenarından, Vakvak Teyze'nin örtü uçlarından, Dehdeh Bey'in gazetesinden, Gıtgıt Hanım'ın süpürgesinden birer ısırık alındığını görüyor. Doktor Mö, kuzucukların yeşil gözlüklerini de görünce, durumu anlıyor.

Son zamanlarda okuduğum en eğlenceli kitap olan “Üç Kuzucuk”, Ayla Çınaroğlu tarafından yazılmış. Öykü biraz daha kısa ve çarpıcı bir metinle de anlatılabilirmiş diye düşünüm ama bunu çok da dert etmedim. Kuzucukların afacan sesini duyar gibi olduğumu söylemeliyim. Diđer tipleri de çok sevdim. Kuçu Amca’da gerçekten de sattığı mallar kadar çeşitli konuda fikri olan mahalle bakkalı hissi var. Metinden yola çıkarak çocuğunuzla renkleri ve kenar, köşe, uç gibi kavramları çalışabilirsiniz. Öyküyü okuduktan sonra çocuğunuzla hangi yemekleri sevdiği, hangilerini sevmediği hakkında konuşabilirsiniz. Çocuđunuza neden beslenmemiz gerektiğini anlatmak için iyi bir başlangıç olabilir.